

Jeg ser ingen Grund til at bevare disse Bestemmelser, som jo er Levninger fra Krigsperioden og blev indført af ganske specielle Grunde. Man kan nok tale om, hvorfor Restriktionerne stadig er blevet opretholdt; men det kan ikke bestrides, at i sin Tid indførtes de af ernæringsmæssige Grunde, og at disse ernæringsmæssige Grunde ikke længere er til Stede. Det forekommer mig derfor, at man bør bestemme sig til at ophæve dem.

Det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, at man maatte opretholde dem for at vinde Erfaringer, og det ærede Medlem Hr. Heilesen udtalte, at det var ikke afgørende, hvilke Grunde der havde virket, da Restriktionerne blev indført. Det forekommer mig, at dette netop er det afgørende. Ellers er det ikke lidenskabsløst, at det ærede Medlem Hr. Heilesen drøfter dette Spørgsmaal. Jeg har gentagne Gange haft Lejlighed til at paastaa, at netop Opretholdelsen af disse Restriktioner er et Led i den Forbudsbevægelse, som det ærede Medlem Hr. Heilesen systematisk søger at fremme, og jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem er den rette til at tale lidenskabsløst om dette Spørgsmaal. Der er saa meget mindre Grund til at bevare disse Krigsforanstaltninger længere, som den Bedring, der er foregaaet med Hensyn til Ædrueligheden i vort Folk, ikke vil ødelægges, fordi Restriktionerne ophæves. Udviklingen i saa Henseende hænger efter min Mening nøje sammen med, hvilken Skat man paalægger disse Varer. Skatten er det, som her har været den afgørende Faktor; den Omstændighed, at det Kvantum Spiritus, som det er tilladt at brygge her i Landet, ikke kan afhændes, viser til fulde, at Beskatningen virker stærkere end Indskrænkningerne. Jeg maa til det ærede Medlem Hr. Heilesen, der saa stærkt fremhævede Bedringen i Ædrueligheden og viste, hvilke Kvanta Spiritus der blev nydt pr. Individ, gøre den Bemærkning, at hans Tal kun angiver de Kvanta, som den danske Stat faar at se Afgiften af. Det kan neppe være undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at Indsmuglingen af disse Varer tager til i en uhyggelig Grad. Det turde derfor være nogle ganske forkerte Tal, det ærede Medlem nævnte.

Jeg hilser altsaa en Indstilling, som gaar ud paa Ophævelsen af de gældende Restriktioner, med Tilfredshed; at jeg ønsker en saadan Ophævelse, har jeg fremhævet allerede ved tidligere Lejligheder, ligesom jeg har hævdet, at det vilde have været rigtigt, om Spørgsmaalet om Restriktionernes Ophævelse var blevet løst i Forbindelse

med Gennemførelsen af Skattelovene angaaende Øl og Spiritus. Naar man nu skal drøfte dette Spørgsmaal i et Udvalg, vil jeg udtale Haabet om, at dette Udvalg vil inddrage under Behandlingen Ophævelsen af Restriktionerne ikke alene for Ølbrygningens Vedkommende, men ogsaa for Spiritus' Vedkommende, idet jeg formener, at disse to Ting er uløseligt knyttet sammen. Jeg synes ogsaa, at den Debat, der har været ført her i Dag, navnlig de Udtalelser, der er faldet fra det ærede Medlem Hr. Hauge og det ærede Medlem Hr. Heilesen, er gaaet i Retning af at vise, at Øl og Spiritus, naar det drejer sig om Restriktionernes Ophævelse, er uløseligt knyttet sammen. Jeg vil da haabe, at dette Udvalg vil faa sit Arbejde tilendebragt, inden denne Samling sluttes, saaledes at der i dette høje Ting kan træffes en Afgørelse af, hvorvidt disse Krigsforanstaltninger skal bevares eller ikke.

Indenrigsministeren (Kragh): Ved Lov Nr. 464 af 31. Oktober 1921 blev Afgørelsen af det Spørgsmaal, der her beskæftiger os, lagt i den høje Rigsdags Haand og overgivet til Rigsdagens fuldkomne frie Behandling. Naar det ærede Medlem Hr. Pitzner i sit Foredrag citerede de Bemærkninger, jeg i den Anledning fremsatte, saa vedkender jeg mig naturligvis disse den Dag i Dag. Jeg maa se paa hele denne Sag ud fra den Betragtning, at den i det nuværende Øjeblik ligger i et noget andet Leje end Tilfældet var, da Restriktionsloven blev givet. Enten man nu som det ærede Medlem Hr. Heilesen i disse Restriktioner vil se en Valutaforanstaltning eller en Foranstaltning til Formindskelse af Brugen af Nødvendighedsartikler, Brødkorn og Kul, som man i sin Tid havde Anledning til at søge gennemført, saa er det utvivlsomt saaledes, at paa Paastanden om at opretholde Restriktionerne af Hensyn til et mindsket Forbrug af disse Varer vilde disse Restriktioner ikke vedblivende blive bevaret. Men naar Sagen nu, som Tilfældet er, er henlagt til den høje Rigsdags frie Afgørelse, er der ikke nogen som helst Tvivl om, at de nye Sider af den, som vil kunne fremdrages, ogsaa vil blive fremført her. Det fremgaar af den Forhandling, som her er ført, og af Ordførernes Udtalelser, og jeg kan da heller ikke tænke mig, at man indenfor den høje Rigsdag skulde anlægge en ren og skær doktrinær Betragtning paa denne Sag og sige saaledes: Naar de Aarsager, som i sin Tid var til Stede for disse Restriktioners Gennemførelse, ikke mere